

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13Csp/105/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322204218
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4322204218.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou, v spore žalobcu: S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX T. - Q., Č. O. XX, v konaní zast. Mgr. Peter Kováčik, advokát so sídlom 811 01 Bratislava, Laurinská 3, IČO: 53 286 090, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom 811 07 Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, v konaní zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom 811 07 Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500 eur, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu primeraného finančného zadostučinenia sumu vo výške 500 eur. Žalobca ďalej v podanej žalobe uviedol, že medzi žalobcom ako spotrebiteľom a právnym predchodcom žalovaného (Všeobecná úverová banka, a.s.) došlo dňa 05.01.2007 k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalovaný, resp. jeho právny predchodca zaviazal poskytnúť žalobcovi kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Okresným súdom Levice, sp. zn. 7Csp/40/2019 zo dňa 13.11.2019 bolo rozhodnuté tak, že žalobca (v tomto konaní žalovaný) si uplatnil svoj nárok na súde po uplynutí premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 26.8.2018, keďže trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 26.08.2015. Nakoľko žalovaný (v tomto konaní žalobca) vzniesol námietku premlčania, na ktorú súd prihladol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu (v tomto konaní žalovaného) nebolo možné mu nárok (po čiastočnom späťvzati) priznať, a preto súd podanú žalobu o zaplatenie 5 747,36 eur ako nedôvodnú zamietol, čím sa spotrebiteľ úspešne domohol súdnej ochrany svojich práv. Predmetný rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn.: 7Csp/40/2019 nadobudol právoplatnosť dňa 24.02.2020. Žalobca ako spotrebiteľ bol teda v celom rozsahu úspešný. Predmetným rozsudkom, došlo zo strany súdu k právoplatnému zamietnutiu žaloby, a to z dôvodu, že zo strany žalovaného (v pôvodnom konaní žalobcu) došlo k porušeniu práv na ochranu spotrebiteľa, ktorého integrálnou súčasťou je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa garantovaných ustanoveniami § 52 a nasledujúce zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bližšie špecifikovaných v predmetnom rozhodnutí. Vzhľadom na tieto skutočnosti a na nižšie citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa vznikol žalobcovi ako spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadostučinenie, ktorého sa podanou žalobou domáha. Primerané finančné zadostučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, a teda nie ako náhradu za spôsobenú materiálnu škodu. Plní taktiež preventívnu funkciu, pretože musí odradiť od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa (nositeľa zákonných povinností). Tento

účinnosť môže vyvolať len finančné zadosťučinenie zodpovedajúce významu chráneného záujmu. Vyššie citované ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie svojho práva alebo povinnosti vyplývajúceho zo zákona na ochranu spotrebiteľa či z osobitných predpisov upravujúcich postavenie spotrebiteľa a spotrebiteľské právne vzťahy, na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za toto porušenie zodpovedá. V otázke, kedy je možné hovoriť o splnení podmienok na vznik nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie žalobca poukazuje na nižšie uvádzané rozhodnutie. Na základe vyššie uvedených záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno konštatovať, že úspešným uplatnením práva na súde je nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu o priznaní nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, či zrušenie rozhodcovského rozsudku ak vychádza z neprijateľnej rozhodcovskej doložky a pod. V prejednávanom prípade je táto podmienka splnená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 13.11.2019, vydaným pod sp. zn.: 7Csp/40/2019, ktorým konajúci súd zamietol žalobu žalovaného. Vzhľadom na to, že žalobca úspešne uplatnil porušenie svojich práv na súde v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 7Csp/40/2019 a podanou žalobou si uplatňuje právo na primerané finančné zadosťučinenie zo strany žalovaného, ktorý sa voči spotrebiteľovi tohto porušenia dopustil, je zrejmé, že v prejednávanom prípade sú splnené všetky zákonom požadované podmienky pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie zo strany súdu. Vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti v spojení s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, žalobcovi vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktorého sa podanou žalobou domáha, nakoľko postupom žalovaného došlo k porušeniu práv vyplývajúcich mu z predpisov na ochranu spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na to, že z jeho strany došlo aj k úspešnému uplatneniu porušeného práva na súde. Žalobca si touto žalobou uplatňuje nárok na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur zo strany žalovaného. Bol to práve žalovaný, resp. jeho právny predchodca, ktorý koncipoval obsah formulárových zmlúv o úvere v rozpore so znením zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom žalovaný sa domáhal nárokov z takýchto zmlúv v súdnom konaní voči žalobcovi, čím bol žalobca vystavený stresujúcemu súdному konaniu a neistote, pretože mu hrozila povinnosť uhradiť žalovanému ďalších 5 747,36 eur, na ktoré nemal nárok. Nielen vnútroštátna právna úprava (napr. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ale aj právo Európskej únie kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok. Súdny dvor Európskej únie dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 Smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života. Jediným kritériom posúdenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia je primeranosť. Vzhľadom na to, že zo strany žalovaného došlo k neprijateľnému konaniu už na počiatku ich zmluvného vzťahu, pokračovalo to upomienkami a nátlakom a toto vyústilo do náročného konania pred všeobecným súdom, kde spotrebiteľ obhajoval svoje porušené práva, a na ktorom bol žalobca úspešný, pričom bol nútený aj uhrádzať advokátovi peňažné prostriedky na účelné uplatňovanie svojich práv.

2. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 22.11.2022 pod spisovou značkou 13Csp/105/2022 - 25 podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k žalobe s prílohami, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2022.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne vyjadril dňa 12.12.2022 s tým, že so žalobou nesúhlasí v celom rozsahu, nárok žalobcu neuznáva. Žalobca sa žalobou domáha voči žalovanému primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur z dôvodu porušenia jeho spotrebiteľských práv. Žalobca v žalobe bližšie nešpecifikoval a taktiež nekonkretizoval ani len jedno jeho právo priznané mu ako spotrebiteľovi, ktoré malo byť porušené a pre ktoré by mu mal prináležať nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobca svoj nárok uplatnený v konaní odvodil od ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z.: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovanému nie je splnená ani jedna zákonná podmienka. Žalobca v žalobe odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Levice pod č. k. 7Csp/40/2019-135 zo dňa 13.11.2019, ktorým súd konanie v časti o zaplatenie sumy 4 751,40 eur s príslušenstvom zastavil a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol z dôvodu námietky premlčania vnesenej žalovanou stranou. V spore vedenom Okresným

súdom Levice pod sp. zn. 7Csp/40/2019 žalovaný v pozícii žalobcu žalobu vzal čiastočne späť. Na žalobe žalovaný zotrval v nároku na vrátenie rozdielu medzi čerpanou výškou úveru a plnením na úver, v časti ktorej bola žaloba zamietnutá z dôvodu žalobcom vznesenej námietky premlčania. Z procesnej obrany žalovaného v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky vedenej Okresným súdom Levice pod sp. zn. 7Csp/40/2019 je zrejmé, že žalovaný sa v tomto spore bránil oslabením práva vznesenou námietkou premlčania z dôvodu neplatne vzniknutej zmluvy o úvere. Súd žalobu v prejednávacom rozsahu zamietol pre vznesenú námietku premlčania, dôvodom zamietnutia žaloby nebola nedôvodnosť žalovaným uplatňovaného plnenia. Súd v danom spore mal za preukázané, že žalovanému vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (odsek 37 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Levice pod č. k. 7Csp/40/2019-135 zo dňa 13.11.2019, v ktorom súd uviedol, že „žalovaný sa skutočne (fakticky) obohatil dňa 25.8.2015“). Už len z tohto dôvodu je daná premisa, že pohľadávka žalovaného v prejednávacom rozsahu existuje, avšak jej vymáhateľnosť bola oslabená. Uplatnením premlčaného nároku žiadne práva žalobcu v tomto spore ako spotrebiteľa porušené neboli, tým je nárok žalobcu titulom zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia v celom rozsahu nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť. Žalovaný podotýka, že dôvody, pre ktoré bola žaloba o plnenie rozhodnutím Okresného súdu Levice pod č. k. 7Csp/40/2019-135 zo dňa 13.11.2019 zamietnutá, nie je možné v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia rozširovať. Žalobca navyš v tomto spore nemá ani aktívnu legitimáciu na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016). V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobcom nie je splnená, keďže žalobca neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný opakuje, že uplatnením premlčaného práva v spore vedenom Okresným súdom Levice pod sp. zn. 7Csp/40/2019 žiadne práva žalobcu ako spotrebiteľa porušené neboli, nevznikol mu tak nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. Z vyššie uvedeného dôvodu tak nie je naplnená zákonná podmienka „úspešného uplatnenia porušenia spotrebiteľských práv spotrebiteľom“ pre priznanie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia tak, ako to má na mysli ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ žalobca argumentuje tým, že inštitút primeraného zadosťučinenia má plniť funkciu odškodnenia spotrebiteľa žalovaný uvádza, že inštitút primeraného zadosťučinenia nemôže plniť sankčnú funkciu a to z dôvodu občianskoprávneho charakteru tohto súkromnoprávneho inštitútu. Týmto podporne žalovaný odkazuje na právny záver vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 9Co/50/2018 zo dňa 26.06.2018. Rovnako je neprípustná reparačná funkcia daného inštitútu, ktorá je typická pre iný právny inštitút a to náhradu škody. Inštitút primeraného zadosťučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprímerané obohacovanie sa spotrebiteľa. Predmet sporu o zaplatenie vymedzuje žalobca. O peňažnom nároku v sporovom konaní rozhoduje súd. Neúspech žalovaného z vymedzeného predmetu sporu v konaní vedenom Okresným súdom Levice pod sp. zn. 7Csp/40/2019 nemôže predstavovať peňažnú ujmu na strane spotrebiteľa ako protistrany. Toto nie je účel, ktorý sleduje ustanovenie § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. Žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného len využil ústavné právo žalovaného a právo na zaplatenie pohľadávky z úveru si žalovaný uplatnil na nestrannom a nezávislom súde. Za uplatnenie ústavného práva žalovaného v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR žalovaný nemôže byť trestaný zaplatením finančného zadosťučinenia. Navyš procesný neúspech žalovaného v spore vedenom Okresným súdom Levice pod sp. zn. 7Csp/40/2019 sa prejavil v otázke náhrady trov konania, ktoré žalovaný žalobcovi zaplatil v sume 1 028,68 eur. Suma, ktorej priznania sa žalobca domáha v tomto spore aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a najmä fakt, že žalovanému sám požičanú sumu do dnešného dňa nevrátil, nespĺňa ani podmienku primeranosti. Podporne žalovaný odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012 v spojení s rozsudkom OS Prešov č. k. 16C/264/2011-98, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozhodnutie súdu I. inštancie, ktorý nárok spotrebiteľky o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia zamietol v celom rozsahu. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia sa chápe ako nástroj na odstránenie spôsobenej nemajetkovej ujmy. Spotrebiteľovi ho je možné priznať, len ak porušenie jeho práva alebo povinností mu reálne spôsobilo nejakú ujmu, pričom dôkazné

bremeno je na spotrebiteľovi, aby preukázal, že konaním žalovaného utrpel ujmu takého rozsahu, ktorú je potrebné zhojiť poskytnutím finančného zadosťučinenia. Nakoľko žalobca nešpecifikoval, ktoré jeho spotrebiteľské právo bolo porušené, nešpecifikoval ani aká ujma mu bola spôsobená, rovnako nepreukázal vznik konkrétnej ujmy v dôsledku „porušenia jeho práv“ zo strany žalovaného, logicky mu nevznikol nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia, ktorého priznania sa domáha v tomto spore. Nakoľko: a) uplatnením premĺčaného práva žiadne práva žalobcu ako spotrebiteľa porušené neboli, b) žalovaný sa vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nedopustil porušenia žiadneho z jeho spotrebiteľských práv a c) žalobcovi nesvedčí aktívna legitímácia na uplatnenie nároku titulu primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu absencie aktívneho konania spotrebiteľa z titulu úspešného uplatnenia nároku z porušenia jeho spotrebiteľských práv.

4. Dňa 14.12.2022 Okresný súd Levice uznesením pod spisovou značkou 13Csp/105/2022 - 58 podľa § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.01.2023.

5. Na nariadené pojednávanie dňa 11.07.2023 sa nedostavil právny zástupca žalobcu, predvolanie mal riadne a včas doručené dňom 12.05.2023, neúčasť súdu ospravedlnil elektronickým podaním doručeným konajúcejmu súdu dňa 06.07.2023 z dôvodu hospodárnosti konania a pracovnej zaneprázdnenosti, právny zástupca žalovaného predvolanie mal riadne a včas doručené dňom 15.05.2023, neúčasť súdu neospravedlnil, o odročenie nepožiadaval, a preto súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní podľa § 180 CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a právneho zástupcu žalovanej.

6. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi a to najmä: rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 13. novembra 2019 spisová značka 7Csp/40/2019 - 135, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.02.2020, rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.08.2020 spisová značka 17CoCsp/20/2020, uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. septembra 2019 spisová značka 17Co/78/2019 - 97, rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 25. septembra 2018 spisová značka 6Co/75/2018, rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.10.2013 spisová značka 14Co/91/2012, podstatným obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Levice spisová značka 7C/40/2019 a z neho najmä: žalobou, žiadosťou o aktiváciu karty zo dňa 05.01.2007, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 13. novembra 2019, spisová značka 7Csp/40/2019 - 135, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.02.2020.

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (účinný od 01.07.2007 do 31.10.2008) tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“).

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

11. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

13. Žalobca podal žalobu a dôvodil tým, že medzi žalobcom ako spotrebiteľom a právnym predchodcom žalovaného, Všeobecná úverová banka, a.s., došlo dňa 05.01.2007 k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného, zaviazal poskytnúť žalobcovi kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Okresným súdom Levice, spisová značka 7Csp/40/2019 zo dňa 13.11.2019 bolo rozhodnuté tak, že žalobca si uplatnil svoj nárok na súde po uplynutí premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 26.08.2018, keďže trojročná premlčacia doba začala plynúť dňa 26.08.2015. V tomto konaní vystupoval žalobca ako žalovaný, spotrebiteľ, v ktorom vzniesol námietku premlčania, na ktorú súd prihladol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku nebolo možné obchodnej spoločnosti ako právneho nástupcovi Intrum Slovakia, s.r.o. uplatnený nárok priznať, a preto súd podanú žalobu o zaplatenie 5 747,36 eur ako nedôvodnú zamietol, čím sa spotrebiteľ úspešne mohol domáhať súdnej ochrany svojich práv.

14. Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice spisová značka 7Csp/40/2019 súd zistil, že pôvodný veriteľ, Všeobecná úverová banka, a.s., podala proti žalovanému S. D. ako spotrebiteľovi žalobu o zaplatenie 5 747,36 eur s príslušenstvom. Žalobca pred prvým pojednávaním vzal žalobu v súdnom konaní späť v časti o zaplatenie 4 751,40 eur, a preto bolo konanie zastavené podľa § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP. Spotrebiteľ ako žalovaný vzniesol námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotil ako dôvodnú, a preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.02.2020.

15. Žalobca v podanej žalobe poukazoval na to, že zo strany súdu došlo k právoplatnému zamietnutiu žaloby a to z toho dôvodu, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv na ochranu spotrebiteľa, ktorého integrálnou súčasťou je ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, nekalými obchodnými praktikami, právo na pravdivé a úplné informácie o zmluvnom vzťahu, právo na konanie s odbornou starostlivosťou zo strany veriteľa. V žalobe žalobca bližšie nešpecifikoval a taktiež nekonkretizoval ani len jedno jeho právo priznané mu ako spotrebiteľovi, ktoré malo byť porušené a pre ktoré by mu mal prináležať nárok titulom primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobca nárok uplatnený v tomto konaní odvodzuje od ustanovenia § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z.. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia voči žalovanému podľa názoru súdu nie je splnená žiadna zákonná podmienka.

16. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca v tomto súdnom konaní nedisponuje aktívnou legitimitáciou na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia, pretože predpokladom priznania finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z. z. treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti, konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žalobca v súdnom konaní nepreukázal, že mu bol právoplatným rozhodnutím súdu priznaný nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, nepreukázal, že právoplatným rozhodnutím súdu bolo rozhodnuté o neprijateľnej zmluvnej podmienke v spotrebiteľskej zmluve, nepreukázal zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý by vychádzal z neprijateľnej rozhodcovskej doložky.

17. V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobcom nie je splnená, keďže žalobca si neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, prípadne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V prebiehajúcom konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod spisovou značkou 7Csp/40/2019 bola podaná žaloba o zaplatenie 5 747,36 eur veriteľom, pôvodne Všeobecnou úverovou bankou, a.s., a následne do konania vstúpil právny nástupca žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o.,

príčom konanie bolo zastavené v časti o zaplatenie 4 751,40 eur pre späťvzatie žaloby žalobcom v tejto časti a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá pre úspešné vznesenie námietky premlčania spotrebiteľom. Z uvedeného je zrejmé, že nie je naplnená zákonná podmienka „úspešného uplatnenia porušenia spotrebiteľských práv spotrebiteľom pre priznanie nároku titulom primeraného finančného zadosťučinenia tak ako to má na mysli ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Žalobca v žalobe argumentuje, že primerané finančné zadosťučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, teda nie ako náhrada za spôsobenú materiálnu škodu, tiež plní preventívnu funkciu, pretože musí odradiť od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa.

18. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Levice spisová značka 7Csp/40/2019 zo dňa 13.11.2019 v bode 32, 33 a 34 je zrejmé, že sa zaoberal platnosťou zmluvného vzťahu z titulu uzatvorenia zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. a dospel k tomu záveru, že zmluvný vzťah je absolútne neplatným právnym úkonom a čerpaním peňažných prostriedkov sa žalobca ako spotrebiteľ bezdôvodne obohatil na úkor právneho predchodcu žalovaného, ktorým bola Všeobecná úverová banka, a.s.. Z odôvodnenia je zrejmé, že žalobca ako spotrebiteľ žiadal o poskytnutie úverového rámca 597,49 eur s pevnou mesačnou splátkou 19,92 eur, pričom ale úverový rámec podľa výpisu z nákupnej karty predstavoval 3 150 eur a štandardná splátka 105 eur. Z uvedeného dôvodu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, nakoľko žalobca ako spotrebiteľ vo svojej žiadosti navrhol uzavretie zmluvy s iným úverovým rámcom a bol mu poskytnutý úverový rámec v inej výške ako žiadal. Tu je potrebné skonštatovať, že takýmto postupom pri uzatváraní predmetnej zmluvy samotný veriteľ sa s týmto postupom ukrátil, nakoľko spotrebiteľovi, žalobcovi, poskytol peňažné prostriedky, avšak predmetný úverový vzťah bol vyhodnotený ako neplatný. Veriteľ, Všeobecná úverová banka, a.s., vstupoval so spotrebiteľom do zmluvného vzťahu v rámci predmetu podnikateľskej činnosti s tým, aby okrem vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov jej spotrebiteľ zaplatí aj úrok. Veriteľ, žalovaný, poskytol žalobcovi ako spotrebiteľovi peňažné prostriedky vo výške 3 150 eur, nakoľko to vyplýva z výšky úverového rámca, pričom spotrebiteľ dlhoval veriteľovi podľa žaloby v tejto veci na istine, poplatkoch, sankčnom úroku a štandardnom úroku sumu vo výške 5 747,36 eur. Napokon veriteľ (v tomto konaní žalovaný) vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 4 751,40 eur a žaloba v prevyšujúcej časti bola zamietnutá a na tomto právnom základe Okresný súd Levice uznesením zo dňa 10.03.2020 pod spisovou značkou 7Csp/40/2019 - 158 uložil veriteľovi Intrum Slovakia, s.r.o. zaplatiť žalovanému ako spotrebiteľovi náhradu trov konania vo výške 1 028,68 eur, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.05.2020. Z uvedeného dôvodu suma vo výške 500 eur, ktorej priznania sa žalobca domáha v tomto spore aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nespĺňa podmienku primeranosti. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia sa chápe ako nástroj na odstránenie spôsobenej nemajetkovej ujmy. Spotrebiteľovi ho je možné priznať, len ak porušenie jeho práva alebo povinností mu reálne spôsobilo nejakú ujmu, pričom dôkazné bremeno je na spotrebiteľovi, aby preukázal, že konaním veriteľa utrpel ujmu takého rozsahu, ktorú je potrebné zhojiť poskytnutím finančného zadosťučinenia. Žalobca počas konania nešpecifikoval, ktoré jeho spotrebiteľské právo bolo porušené a ani aká ujma mu bola spôsobená a nepreukázal vznik konkrétnej ujmy, zo strany veriteľa, a preto mu ani nemohol vzniknúť nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia, ktorého priznania sa v tomto spore domáha a to z dôvodu, že: a) uplatnením premlčaného práva žiadne práva žalobcu ako spotrebiteľa porušené neboli, b) z konania vedeného na Okresnom súde Levice pod spisovou značkou 7Csp/40/2019 nie je zrejmé akého porušenia sa mal veriteľ, žalovaný, dopustiť na spotrebiteľských právach a c) žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia na uplatnenie nároku z titulu primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu absencie aktívneho konania spotrebiteľa z titulu úspešného uplatnenia nároku z porušenia jeho spotrebiteľských práv.

19. Počas konania na svoje tvrdenia žalovaný predložil súdu viaceré súdne rozhodnutia, pričom medzi iným poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 18.08.2020 spisová značka 17CoCsp/20/2020. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že odvolací súd poukázal na rozhodnutie súdu prvej inštancie, v ktorom spotrebiteľ dosiahol úspech v pôvodnom spore len procesnou obranou vo forme vznesenej námietky premlčania, ktorá bola základom pre rozhodnutie súdu o zamietnutí nároku pre jeho neuplatnenie včas a žaloba nebola zamietnutá pre nedôvodnosť uplatňovaného plnenia, čo je aj tento prípad. Žalobca chce trestať žalovaného za to, že žalovaný podal žalobu a neuspel. S takýmto názorom sa konajúci súd nestotožnil. Žalovaný len využil svoje ústavné právo a podal žalobu voči žalobcovi ako spotrebiteľovi a za to „trestaný“ zaplatením primeraného finančného zadosťučinenia byť nemôže, v tomto súdnom konaní je identický právny stav. Žalovaný navyiac bol v konaní vedenom

na Okresnom súde Levice pod spisovou značkou 7Csp/40/2019 už zaťažný platením trov konania. Podaním hoci neúspešnej žaloby žiadne práva spotrebiteľa porušené neboli. Navyše žaloba bola zamietnutá nie pre nedôvodnosť, ale pre premlčanie. Žaloba o zaplatenie premlčanej pohľadávky nie je porušením práv spotrebiteľa, pretože premlčaná pohľadávka je pohľadávkou existujúcou a vznesením námietky premlčania prichádza o nárok, avšak nárok nezaniká. Podľa súdu dôvody pre aplikáciu § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nenastali, a preto bola žaloba zamietnutá.

20. Ochrana spotrebiteľov je neoddeliteľnou súčasťou súčasného súkromného práva a postavenie spotrebiteľov je potrebné brať vážne, ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne, ako akékoľvek iné inštitúty s tým, že táto ochrana je už súčasťou zákonnej normy ako účel právnej normy a už nepotrebuje osobitnú expanzívnu interpretáciu nad rámec interpretačných štandardov, vrátane teleologického výkladu, pričom zastrešovanie sa pojmom spotrebiteľ nemôže viesť k bezdôvodnému zisku takejto osoby. Žalobca si v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod spisovou značkou 7Csp/40/2019 uplatnil len rozdiel medzi poskytnutými peňažnými prostriedkami a úhradami realizovanými spotrebiteľom, avšak pre vznesenie námietky premlčania veriteľovi spotrebiteľ nezaplatil ani celú výšku poskytnutých peňažných prostriedkov. V konaní o zaplatenie finančného zadostučinienia už nie je možné rozširovať dôvody, pre ktoré bola žaloba o plnenie rozhodnutím Okresného súdu Levice pod spisovou značkou 7Csp/40/2019 - 135 zo dňa 13.11.2019 zamietnutá.

21. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Žalovaný mal v konaní plný úspech a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.